Detecció de pitch

Processat d'audio i veu Pràctica 3

Daniel Navarrete Jimenez

Grup 41

10/11/2019

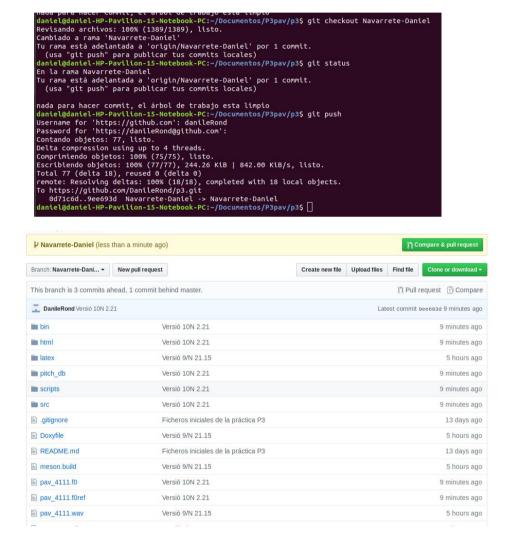
Introducció

La pràctica 3 tracta d'entendre i desenvolupar un codi amb el que estudiar i determinar el pitch de les diferentes trames dels fitxers d'audio d'una base de dades donada. Aquest sistema es fa a partir de la tècnica de correlació, tenint en compte la correlació en 1 normalitzada, la màxima i la potència. També determina si el só en questió és sonor o sord. La pràctica està desenvolupada amb C++ i fem ús de les llibreries estàndard a més de la llibreria cmath.

Com a afegit, continuem utilitzant les eines de git per portar un control de les versions del projecte, ús de meson/ninja per al manteniment i afegim el doxigen amb el que realitzem un document de seguiment del projecte.

Estructura del projecte

Primer de tot obtenim el directori de la pràctica desde github. Clonem amb la comana git clone url-directori. A partir d'aqui creem la nostra propia barnca amb git branche i ens desplacem amb git checkout NOMBRANCA. Quant volguem pujar alguna actualització al github clonat, fem el mateix procediment de sempre amb les comanes git add . per tal d'afegir el directori al control de versions, git commint -a -m 'Nom de la versió' per actualitzar — ho i finalment, per pujar — ho a github i actualitzar la versió, fem git push. Ara veiem com s'ha actualitzat la branca, en el meu cas, Navarrete-Daniel.

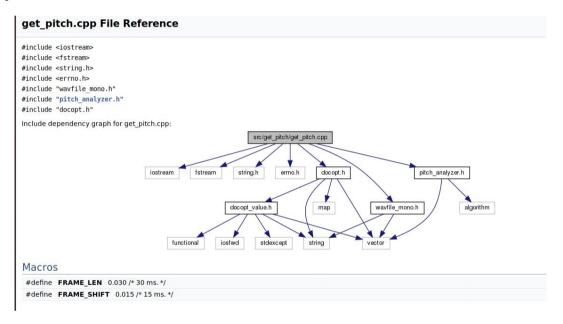
Para todo ello, previamente hemos tenido que crear nuestro propio usuario de GitHub y crear nuestro propio repositorio a partir del directorio clonado e importado.

Llenguatge de programació

Tal i com hem dit a la introducció, el llenguatge emprat per al desenvolupament d'aquesta pràctica és C++. Aquest llenguatge està basat en els conceptes de la programació orientada a objectes

Generació de la documentació

Amb l'objectiu de fer un seguiment i document endreçat del projecte simultani al desenvolupament d'aquest, fem ús del programa doxygen. D'acord amb l'enunciat i les instruccions, finalment obtenim uns arxius HTML i LaTex amb el contingut. En ells es mostra els elements que formen el projecte i cóm es relacionen entre ells.

Per executar i generar aquests fitxers fem una crida al programa doxygen. El mode bàsic per fer-ho és fer la comana doxygen -g al directori, desde el terminal.

També, com veiem en la segona imatge d'aquest apartat, podem gestionar les tasques necessaries a realitzar (TODO) i les ja fetes (HECHO) a partir de les corresponents comanes. Amb \TODO o /HECHO.

Construcció del detector de pitch: get_pitch

Al programa que s'executa se li ha de passar com arguments l'arxiu WAVE i el fitxer .f0 on s'emmagatzema el resultat del pitch de cada frame.

Per tal de facilitar la crida *bin*/get_pitch arx.wav fitx.f0, i com que aquesta es farà repetides vegades per a una extensa base de dades, tindrem uns scripts que s'encarregaràn d'aixó. En aquest cas run_get_pitch.sh. I en la mateixa linea, per a facilitar-ho encara més i no haver de senyalar a cada vegada els directoris afegim a la variable PATH del fitxer ~/.bashrc la ruta del directori del programa.

En el meu cas, el directori dels executables està a daniel/PAV. Guardem i sortim del editor vi.

Aixó ho hem fet amb el mecanisme que ens proporciona meson/ninja: install. Executem ninja install -C bin i tots els programes marcats al meson.build amb l'opció install: true, es copiaran al directori dessitjat.

Efectivament, cridem els executables i responen de la manera esperada.

```
dantel@daniel-HP-Pavilion-15-Notebook-PC:~/Documentos/P3pav/p3$ run_get_pitch
pitch_db/train2/rl002.wav ---
pitch_db/train2/rl004.wav ---
pitch_db/train2/rl008.wav ---
pitch_db/train2/rl012.wav ---
pitch_db/train2/rl012.wav ---
pitch_db/train2/rl016.wav ---
pitch_db/train2/rl016.wav ---
pitch_db/train2/rl016.wav ---
pitch_db/train2/rl016.wav ---
pitch_db/train2/rl018.wav ---
pitch_db/train2/rl020.wav ---
pitch_db/train2/rl021.wav ---
pitch_db/train2/rl022.wav ---
pitch_db/train2/rl022.wav ---
pitch_db/train2/rl024.wav ---
pitch_db/train2/rl024.wav ---
pitch_db/train2/rl026.wav ---
pitch_db/train2/rl028.wav ---
pitch_db/train2/rl028.wav ---
pitch_db/train2/rl028.wav ---
pitch_db/train2/rl028.wav ---
```

```
daniel@daniel-HP-Pavilion-15-Notebook-PC:~/Documentos/P3pav/p3$ pitch_evaluate pitch_db/train2/sb*.f0ref
### Compare pitch_db/train2/sb002.f0ref and pitch_db/train2/sb002.f0
Num. frames: 200 = 130 unvoiced + 70 voiced
Unvoiced frames as voiced: 2/130 (1.54 %)
Voiced frames as unvoiced: 10/70 (14.29 %)
Gross voiced errors (+20.00 %): 17/60 (28.33 %)
MSE of fine errors: 2.01 %

===> pitch_db/train2/sb002.f0: 86.11 %
```

Exercicis i entrega

Completem el codi dels fitxers demanats per a la realització de la detecció del pitch.

Càlcul de l'autocorrelació

```
void PitchAnalyzer::autocorrelation(const vector<float> &x, vector<float> &r) const {

for (unsigned int l = 0; l < r.size(); ++l) {

    /// \HECHO Compute the autocorrelation r[l]

    r[l] = 0;

    for(unsigned int k = l; k < x.size(); ++k){

        r[l] = r[l] + (x[k])*(x[k-l]);

    }

    r[l] = r[l]/r.size();
}

if (r[0] == 0.0F) //to avoid log() and divide zero

    r[0] = le-l0;
}</pre>
```

Partim de la defició de l'autocorrelació d'un senyal discret:

$$r[k] = \frac{1}{N} \cdot \sum_{n=0}^{N-1-k} xw[n] \cdot xw[n+k]$$

Finestra Hamming

A continuació, plementem la finestra de Hamming, també segons la definició.

$$w[n] = a_0 - \underbrace{(1-a_0)}_{a_1} \cdot \cos\Bigl(rac{2\pi n}{N}\Bigr), \quad 0 \leq n \leq N,$$

On el coeficient a0 està definit com $\frac{25}{46}$ per a la finestra de Hamming proposada per Richard W. Hamming.

Amb aixó, implementem el següent codi amb l'ajuda de la llibreria math.h

```
void PitchAnalyzer::set_window(Window win_type) {
    if (frameLen == 0)
        return;

window.resize(frameLen);
double c = 25/46;

switch (win_type) {
    case HAMMING:
        /// \HECHO Implement the Hamming window

        for(unsigned int i = 0; i < frameLen; i++) {
            window[i] = c - (1-c) * cos(2 * i * M_PI/(frameLen));
        }

        break;
    case RECT:
        default:
        window.assign(frameLen, 1);
    }
}</pre>
```

Determinar el millor candidat per a període pitch.

A partir del primer màxim trobat sense comptar l'origen de l'autocorrelació.

```
vector<float>::const_iterator iR = r.begin(), iRMax = iR + npitch_min , iRref;

for(iRref = iR + npitch_min; iRref < iR + npitch_max; iRref++) {
    if(*iRref > *iRMax) {
        iRMax = iRref;
    }
}
```

Mitjançant comparació, passem per cada un dels valors del pitch de cada frame i ens quedem amb el major.

Criteri de desició per decidir si un so es sonor o sord

Per tal de pensar un criteri que pugui determinar si un so és sord o sonor, podem evaluar diferents paràmetres. Podem fer-ho a partir de la relació del R[1 o nPitch]/R[0] o R[0], la potència. Per a decidir els llindars, ho hem fet amb prova i error amb la base de dades donada.

El codi implementat és el següent

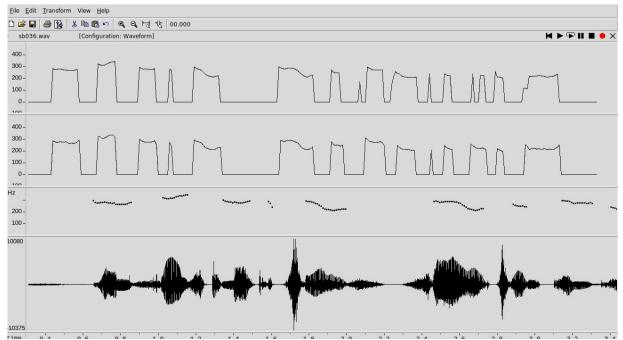
```
bool PitchAnalyzer::unvoiced(float pot, float rlnorm, float rmaxnorm) const {
    /// \HECHO Implement a rule to decide whether the sound is voiced or not.
    /// * You can use the standard features (pot, rlnorm, rmaxnorm),
    /// or compute and use other ones.
    if(rlnorm < 0.9 || rmaxnorm < 0.2 || pot < -38){
        return true;}
    else return false;
}</pre>
```

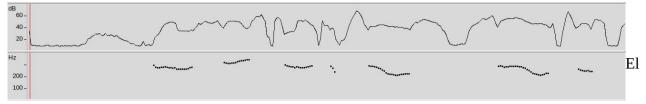
Fent servir el programa wavesurfer, analitzem les condicions per determinar si un segment és sonor o sord. Sabem que és bo el reconeixement a partir de la relació R[1 o nPitch]/R[0], així com la potència. A Wavesurfer tenim l'opció de veure la potència del senyal en els diferents punts i també la freq de pitch de les trames sonores del mateix senyal. Observant, veiem que la potència mínima aproximada per a la que hi ha un senyal sonor és -38 dB. És a partir d'aquesta magnitud que, juntament amb les altres relacions que determinen el senyal sonor o sord, la classifiquem.

D'aquests altres parametres a banda de la potència, als quals no podem accedir per wavesurfer, els representem mitjançant el seguent codi, printats en un fitxer de text anomenat autoR

De manera semblant a com vam fer a la pràctica 1.

A continuació fem servir el detector de pitch amb wavesurfer sobre qualsevol senyal de mostra i comparem el resultat amb el obtingut per el codi propi. A més comparem amb el fitxer de referència.

resultat, en comparació amb el fitxer de referència, te una bona similitud. En aquest cas ja que és una senyal de veu femenina. En un model de veu masculina, empitjora considerablement.

També, en comparació amb el pitch trobat per wavesurfer, observem bona similitud (cal negligir el desfase de les mostres del pitch)

Exercicis d'ampliació

Implementem determinades tècniques per a la optimització del sistema de detecció de pitch.

Tècniques de preprocessat

La tècnica que fem servir en aquest cas ha estat el center clipping.

La tècnica consisteix a declarar com a nuls o valor '0', tots els valors petits del senyal per tal d'eliminar el soroll y quedar-nos amb els sons sonors. Procedim així sota del 20% i ho restem al senyal original per aconseguir el resultat dessitjat.

```
/*/
///Center Clipping
float max x = 0.0;
unsigned int i;
//Search for the maximum value
for( i = 0; i < x.size(); i++){
    if(X[i] > max x)
        max x = x[i];
}
float center x = 0.015*max x;
//Apply center clipping
for ( i = 0; i < x.size(); i++){
    x[i] = x[i] / max x; //Normalizamos

    if( x[i] > center x){
        x[i] = x[i] - center x;}
    else if(x[i] < -center x){
        x[i] = x[i] + center x;
}
else x[i] = 0;
}</pre>
```

Tècniques de postprocessat

La tècnica emprada per al postprocessat, en aquest cas, serà l'estudiada a clase: El filtre de mitjana.

Aquesta tècnica elimina errors de detecció de sonoritat. D'una sèrie de valors (3) es queda amb el central. El codi implementat per a aquesta part és el següent:

```
std::vector<float> aux(f0);
unsigned int j = 0;
float maximo,minimo;

for(j = 2; j < aux.size() - 1; ++j) {
    minimo = min(min(aux[j-1], aux[j]), aux[j+1]);
    maximo = max(max(aux[j-1], aux[j]), aux[j+1]);
    f0[j] = aux[j-1] + aux[j] + aux[j+1] - minimo - maximo;
}</pre>
```

Conclusions

Per concloure, hem aconseguit, amb èxit esenvolupar els exercicis obligatoris. A més de la primera part dels exercicis optatius, en les que volem estudiar els resultats obtinguts.

Generant els fitxers f0 amb cada un dels arxius WAVE de la base de dades 'pitch_db' a partir del nostre programa i posteriorment evaluant-lo, aconseguim un fscore del 89% tal i com veiem a la imatge,

```
### Summary

Num. frames: 11200 = 7045 unvoiced + 4155 voiced

Unvoiced frames as voiced: 381/7045 (5.41 %)

Voiced frames as unvoiced: 398/4155 (9.58 %)

Gross voiced errors (+20.00 %): 95/3757 (2.53 %)

MSE of fine errors: 2.36 %

===> TOTAL: 89.87 %

daniel@daniel-HP-Pavilion-15-Notebook-PC:~/Documentos/P3pav/p3$
```

on observem també el percentatge d'MSE al 2.36%

Cal diferenciar també les mostres de veu masculines de les femenines, éssent, en el segón cas, superiors en qüestions de resultats al primer cas. Tot i així, la diferència és bastant petita un cop realitzat les tècniques de preprocessat. Amb la tècnica de center-clipping millorem aprop d'un 10% el total del fscore mentres que amb el postprocessat (filtre de mitjana) ens mantenim per sota del 89%, tal i com ja teniem amb la primera tècnica.

Els resultats són bastant positius comparant amb els fitxers de referència i, un cop extret el pitch de les trames sonores amb wavesurfer, també molt semblant a aquestes altres. Cal dir que, com hem vist en els apartats anteriors, aquestes surten diferenciades per un desfase en la forma. Entre els tres fitxers f0, f0ref i el de wavesurfer, trobem diferències en alguns pics petits que de forma erronea s'han decidit com el que no estava previst (sord o sonor). Tot i així, veiem que el resultat ha estat

bastant bo. En un futur, es podria mirar de millorar el codi del filtre de mitjana ja que dubto que la millora real prevista sigui tan petita.Pel que fa a la gestió de versions amb git, penso que ha estat molt productiu i cómode de fer servir. Amb una primera bona explicació de les funcions més bàsica, s'ha pogut arribar a fer i entendre bastantes coses. Com a inconvenient, al fer la pràctica sol, potser no s'ha pogut exprimir del tot aquesta funció.

Per altre banda, el doxygen ha estat poc usat. El seguiment del projecte per aquest mitjà, penso que acaba sent poc revisat per la gran quantitat d'informació, no sempre útil. Potser per a projectes molt més extensos, acaba sent tant útil com preten ja que sembla molt interessant la manera en que permet dur el seguiment de les tasques al codi i la representació gràfica i escrita de la disposició de les classes i estructura del projecte.